

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT.

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 4 December 1840, des voormiddags te 11 uren, in een der appartementen van het Provinciehuis te Groningen, zal, door den STAATSRaad, GOUVERNEUR van de PROVINCIE GRONINGEN, of, bij deszelfs afwezigheid, door een der LEDEN van de GEDEPUTEERDE STATEN, in het bijzijn van den HOOFD-INGENIEUR van den Waterstaat in deze Provincie, onder nadere approbatie, worden aanbesteed:

1) Het Bepuilen en Begrinden der daartoe aangelegde Aardebaan, beginnende aan de Keijzenstraat in het Dorp Middelstum, en eindigende aan den reeds Bepuilen en Begrinden weg naar Loppersum.

2) Het Vernieuwen van de vaste Brug of Til, liggende in den Grindweg tusschen de zoogenoemde Loppersummerklap en Middelstum, over de Schipstoot te Loppersum.

Deze Aanbestedingen zullen geschieden bij inschrijving en Opbod en de Bestekken, waarnaar de bovengemelde Aanbestedingen zullen plaats hebben, zullen op de gewone plaatsen ter lezing liggen. De aanwijzing in loco zal plaats hebben den vierden dag vóór de Aanbesteding; zullende voorts bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat te Groningen en bij den Ingenieur van Essen nadere informatie te bekomen zijn.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen en allen, die daarbij belang hebben, dat de Raad, gezien hebbende art. 2 en 11 van het Reglement op de Wolmarkt, bij Raads-resolutie van den 5 Mei 1838 vastgesteld en bij publicatie van den 21 Mei daaraanvolgende ter kennis van de Ingezetenen gebracht; overwegende, dat het wenschelijk is voorgekomen, om in de gemelde artikelen, ter betere bereiking van het doel dezer inrigting, eenige wijzigingen daar te stellen;

Bij deszelfs resolutie van den 31 October 1840, no. 2, heeft goedgevonden de gemelde artikelen in diervoege te wijzigen, dat in art. 2, in plaats van de daarin voorkomende woorden »tot en met den tweeden Dingsdag in Julij», zullen worden gesteld: »TOT EN MET DEN LAATSTEN DINGSDAG IN JULIJ», en dat in art. 11 de woorden »tot veertien dagen na den laatsten in ieder jaar gehouden markt», zullen worden vervangen door de woorden: »TOT DEN LAATSTEN SEPTEMBER»; en dat in datzelfde artikel, in plaats van het woordje »dan», zal worden gesteld: »NA DIEN DAG.»

En opdat zulks kome ter kennis van een ieder, zal deze in de *Groninger Courant* worden geplaatst, en voorts aangeslagen, waar zulks te doen gebruijkelijk is. Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 16 November 1840.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

FRANKFORT den 17 November.

Te Weenen is, door buitengewone gelegenheid, de officiële tijding ontvangen, dat Tripoli in Syrië, den 17 October, door de troepen der Bondgenooten bezet is, na door de Egyptische troepen ontruimd te wezen. De bewaring der plaats is den Oostenrijkschen zee-officier *Logotetti* opgedragen. Al de plaatsen langs de kust, met uitzondering van St. Jean d'Acre, waren dus in handen der geallieerden.

Verder wilde men te Weenen weten, dat de Nederlandsche vice-consul te Kairo door *Mehemed-Ali* gelast zoude zijn het Egyptische grondgebied te verlaten, waarlijk omdat hij zich tevens met de bezigheden der Russische en Pruisische consulaten te Kairo belast heeft.

Van den 18den. Uit Beieren meldt men, dat de onlangs daar te lande opgeroepen manschappen des legers, te weten die, welke nog niet in den wapenhandel onderwezen waren, zijn opgekomen en vlijtig geoefend worden. Ook heeft de Regering eene opgave verlangd van de aan bijzondere personen toebehoorende paarlen, die, des gevorderd, voor de krijgsdienst geschikt zouden zijn.

GROOT BRITTANJE.

LONDEN den 18 November.

Door den storm, die laatstleden Vrijdag nacht en Zaterdag morgen in deze hoofdstad en de omstreken gewoed heeft, is, vooral op de rivier, groote schade aangerigt. Een groot aantal barken, kolenligters en andere kleine vaartuigen, die wederzijde der Londenbrug, is gezonken, welk lot ook een groot schip, van Quebec komende, en met hout geladen, ondergaan heeft.

Soortgelijke treurige berichten komen ook van Southampton, Portsmouth en andere zeeplaatsen in. Te Sunderland zijn twee schepen vergaan en verscheidene menschen van de equipage verdronken.

FRANKRIJK.

PARIJS den 17 November.

Gisteren avond was het gerucht in omloop, dat de maarschalk *Soult*, welk van de krijgstoerusting te laten varen, bevel had gegeven, om 30 nieuwe artillerie te vormen.

Over den watersnood te Lyon en omstreken leest men het volgende: Het blijkt, dat het water eene oppervlakte van 36 mijlen (*lieues*) lengte en 60 mijlen breedte beslaat. Men ziet thans vele lijken drijven, en in weêrwil van den vloed, die van alle zijden wordt aangebragt, blijft de ellende der ongelukkige getroffenen uiterst dringend en hartverscheurend. Men vrees voor nieuwe onheilen. Het volk houdt plegtstige processien. Eene andere berekening stelt de schade op 20 millioenen francs.

In het hôtel der Invaliden zijn 130 vrouwelijke werklieden bezig de muren met violet fluweel te behangen, en den reusachtigen lijkwagen in gereedheid te brengen, die *Napoleon's* gebeente zal overbrengen van den *Arc de Triomphe* aan de tombe.

Men leest in den *Pilote du Calvados*, dat men te Duinkerken proeven heeft genomen met het matrozenhuis, van Nederlandsche uitvinding, genoemd redzaamheden van de zeelieden te beletten, bestemd is, om, indien men in zee valt, hoven water te blijven; hetzelfde is zeer doelmatig bevonden.

Van den 19den. De commissie voor het adres, welke te 9 uren was bijeengekomen, was te 4 uren nog vergaderd. Na de voorlezing van het door den heer *Duval* voorgedragde ontwerp te hebben gehoord, heeft zij de grondslagen van zijnen arbeid vastgesteld en al de zinspelen der aanspraak, punt voor punt, bediscussieerd. Het adres van de Kamer der Pairs is met eene overgroote meerderheid (110 tegen 10 stemmen) aangenomen geworden. In dat adres wordt met edele en vaste taal Frankrijks gansche staatkunde door weinige woorden te kennen gegeven.

Men verzekert, dat het hof der Pairs in het begin van December vergaderen zal tot het proces van *Darmès*. De mededeelingen, door dezen misdadiger gegeven, zijn valsch bevonden, en hij schijnt daarmede ten doel te hebben gehad, de justitie van het spoor te brengen en tijd te doen verliezen.

Van den 20sten. De baron *Pasquier*, president van de Kamer der Pairs, heeft gisteren avond te half negen het adres in antwoord op de troonsaanspraak den Koning aangeboden.

Volgens de loopende geruchten, zouden de brieven van den heer *Walevsky*, minister den uitslag zijner zending naar het Oosten, aan het ministerie gerigt en mededeelingen in de handen van het nieuwe kabinet gevallen, de handelingen van den heer *Thiers* in een zeer ongunstig daglicht stellen. Men verwacht, dat zulks in zittingen der Kamer bij het vragen van inlichtingen nader blijken zal.

Men meldt uit Valence den 11 Nov. De zwarte vlag heeft langen tijd te Valence gewapperd; zij was den 8sten nog uitgestoken. Het *J. de l'Ardèche*, dat onderdijkt kan wezen, zegt, dat in dit kleine dorp meer dan 400 menschen in den watersnood zijn omgekomen.

Van den 21sten. Het dorpje *Sablons*, aan den linker Rhone-oever, zijn 81 huizen door overstroming weggerukt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 19 November.

Men verzekert, dat, bij gelegenheid van de plegtige inhuldiging des Konings, standaard des Koninkrijks zal worden gedragen door Z. Exc. den luitenant-generaal *van Boreel*; 's Rijks zwaard door Z. Exc. den secretaris van staat, *van Capellen*; de kroon van het Rijk door Z. Exc. den minister van staat, *van Schimmelpenninck*; de scepter door Z. Exc. den minister van staat, *graaf van Bosch*, en de Rijks appel door Z. Exc. den vice-admiraal *Gobius*. In

plaats van den graaf van *Limburg Stirum Noordwijk*, zal de baron *Mackay* bij die gelegenheid de functiën van kamerheer-ceremoniemeester waarnemen; terwijl Z. Exc. de baron van *Zuylen van Nyevelt* het grootmeesterschap van het Hof zal bekleeden.

Naar het zich laat aanzien, zal 's Konings verjaardag niet op Zondag, den 6 December, maar den volgenden dag, den 7den, aanstaande, met veel luister in deze residentie gevierd worden. Op verschillende plaatsen der stad zullen eerepoorten worden opgericht, en men spreekt van eene dien dag te houden gemeene illuminatie. Daar de terugkomst van Z. M. en van het Koninklijk Gezin, van Amsterdam in deze hofstad, mede op eene plegtstige wijze zal plaats hebben, zoo zullen die dagen ook voor deze residentie wezenlijke feestdagen zijn, waarvan de levendigheid door het invallende St. Nikolaasfeest nog zal worden vermeerderd. Men spreekt van een prachtig diner en bal, dat door Z. M. op Hoogstdezelfs geboortedag alhier zal worden gegeven.

Naar men verneemt, zal Z. Exc. de baron *Fagel* zich uit Parijs naar Berlijn begeven en zich er ophouden gedurende het verblijf van Koning *Willem Frederik* aldaar. Nog verneemt men, dat Z. M. op die reize zal vergezeld zijn van de heeren *Trip*, *d'Ablain*, *Hoffman*, *Züme*, alsmede van den heer *Huisman* en van zeven lakkeijen.

Bij het onderzoek van het wets-ontwerp tot opheffing van het Syndicaat, in de afdelingen van de Tweede-Kamer der Staten-Generaal, is, over het algemeen, die opheffing als hoogst wenschelijk, ja noodzakelijk beschouwd, maar hebben vele leden zich nog zeer bezwaard gevoeld, om ten laste van het Rijk zoo vele schulden over te nemen, voor en aler algeheele opgave was gedaan van den geldelijken toestand der zoo even genoemde instelling. Men erkende wel, dat onder de medegedeelde stukken eenige waren, die eenig licht schijnen te verspreiden over de bezittingen van het Syndicaat; doch bij eene vergelijking van vroegere met latere staten, verviel men als van zelf in dezelfde duisternis, welke het Syndicaat steeds had omgeven. Uit dien hoofde heeft men van de Regering verzocht: 1) eenen volledigen staat van alle schulden en verplichtingen ten laste van het A.-Syndicaat; 2) gelijken staat der baten, waarvan hetzelfde nog in het bezit is; op welken staat als van zelve moeten voorkomen opgaven van de domeinen met derzelver approximative waarde, zuiver en onzuiver inkomen; het bedrag van de nog te ontvangen kooppenningen van verkochte domeinen, van alle andere nog opvorderbare schulden, ook van die wegens voorgeschotene gelden, enz. Indien beide deze staten, door de Rekenkamer, als het daartoe bevoegde collegie, geverifieerd, aan de Staten-Generaal worden medegedeeld, zouden dezen hierdoor in staat gesteld worden, met kennis van zaken over dit ontwerp te kunnen oordeelen.

Enkele leden hebben verklaard, zich met het wets-ontwerp niet te kunnen vereenigen, omdat, naar hun begrip, het Syndicaat, opgericht toen het Koninkrijk in zijn geheel bestond, niet vermag opgeheven te worden bij eene wet van het tegenwoordige Rijk; maar dat aan die opheffing diplomatieke onderhandelingen altijd zouden moeten voorafgaan.

Andere leden wenschten onderrigt te worden, welke gevolgen uit eene opheffing van het Syndicaat zouden ontstaan voor het gehlevene Groot-Hertogdom Luxemburg, hetwelk toch ook hetzelfde heeft helpen oprigten, en mitsdien niet vergen kan, dat Nederland thans de verplichtingen daarvan geheel op zich neemt.

Sommigen, die de opheffing wenschelijk achten, hebben echter gemeend, dat het Syndicaat daardoor niet ontheven moet worden van de verplichting, om, in gevolge de bepaling van art. 49 der wet van den 27 December 1822, rekening en verantwoording te doen.

Het kwam vele leden voldoende voor, het geheele ontwerp tot het eerste art. der voordragt te bepalen, namelijk, dat alle lasten en baten der instelling ten laste of ten voordeele van het Rijk zullen komen en op de begroting zullen worden gebragt.

Men heeft opgemerkt, dat, indien het gevolg van dit ontwerp mogt zijn, dat voortaan 's Rijks schatkist, behalve de opcenten, bij de begroting toegestaan, daarenboven nog de dertien opcenten heffen zoude, die te voren aan het Syndicaat zijn opgebragt, het veel eenvoudiger zoude zijn, in eens bij de begroting de opcenten te bepalen.

Men verlangde te weten, welke verplichtingen, krachtens het traktaat van den 19 April 1839, ten aanzien van het Syndicaat, op België kunnen rusten, ten effekte, dat een gedeelte van de schulden van het Syndicaat niet ten laste van Nederland zoude verblijven. Ook heeft men de Regering bij die gelegenheid verzocht, de Kamer bekend te maken met den staat van de onderhandelingen tot de liquidatie tusschen Nederland en België.

Men oordeelt het behouden van het kapitaal van f 22,500,000, daargesteld bij de wet van den 24 April 1836, waarbij hetzelfde reeds onvervreemdbaar verklaard is, eene noodeloze complicatie, en drong, ter bevordering der eenvoudigheid en duidelijkheid, op deszelfs vernietiging aan.

Men heeft den verkoop der nog onverkochte domeinen verlangd. Men meende, dat dit voor 's Lands geldmiddelen betere uitkomsten zou opleveren, dan het tegenwoordig beheer, vooral zoo als dit gevoerd wordt. Men wenschte ook, dat bij de wet bepaald wierd, aan welk departement van algemeen bestuur het beheer der Rijks-domeinen zoude overgaan.

Men merkte op, dat de inkomsten en domeinen, wegen en vaarten, en de lasten van onderhoud niet op de staatsbegroting over 1841 voorkomen; de onzuivere opbrengst moest onder de middelen worden opgenomen, even als de kosten van onderhoud onder de uitgaven.

In al de afdelingen heeft men ernstige bedenkingen tegen het 9de art. der voordragt in het midden gebragt, en de vrees niet kunnen onderdrukken, dat, door het behoud van dit art. en de daaruit voortvloeiende administratie, de eindelijke geheele opheffing van het Syndicaat nog meer verwijderd is. Eenige leden verklaarden dan ook stellig, dat, hoe wenschelijk zij de ontbinding van het Syndicaat achten, en hoe gaarne zij daartoe ook zouden medewerken, zij echter, bij het behouden van het 9de art., de voordragt zouden moeten verwerpen.

Eindelijk is de wensch geuit, dat eerlang eene nieuwe wet op de geregtelijke en vrijwillige consignatiën, enz., zoude worden voorgedragen.

Eene der afdelingen heeft verklaard, dat derzelver leden volkomen bereid zijn, om het verledene te helpen herstellen, en om mede te werken tot behoud en bevestiging van 's lands krediet; maar dat de groote belangen, die aan hen zijn toevertrouwd, het voor hen een' dueren pligt maken, om niet anders, dan met geheele en volkomene kennis van zaken, tot de voorgestelde maatregelen toe te treden.

Eerlang zal de Regering op de gemaakte bedenkingen hare antwoorden en inlichtingen mededeelen.

AMSTERDAM den 20 November.

Men verneemt, dat, bij resolutie van Z. Exc. den minister van financiën, dd. 16 dezer, no. 88, aan de gouverneurs is kennis gegeven, dat, ter vervanging van hetgene dienaangaande tot dus verre anders is bepaald, in het vervolg alle invoer van goederen, bestemd voor Z. M. den Koning, of de leden van de Vorstelijke familie, even als andere invoer, aan de betaling der regten zal worden onderworpen.

Men zegt, dat de departementen van algemeen bestuur zouden zijn aangeschreven, voortaan geene ambtenaren tot het bekomen van gratificatiën voor te dragen.

Door Z. M. is, naar wij vernemen, henoemd geworden tot burgemeester en secretaris der gemeente Zuidlaren (Drenthe), de heer mr. *N. W. Schroeder Hofstede*, en zulks in plaats van den heer *L. graaf van Heiden Reinestein*, tot andere functiën geroepen.

Van den 21sten. Men schrijft ons uit 's Gravenhage: Het heeft Z. M. den Koning der Franschen behaagd te benoemen tot commandeur der koninklijke orde van het ligioen van eer, den heer *A. le Clercq*, secretaris-generaal bij het departement van buitenlandsche zaken alhier; tot officier dier orde, den heer *J. L. Mazel*, referendaris, en tot ridder dierzelfde orde, jhr. mr. *G. M. C. Hooft*, ambtenaar bij gemeld departement.

De strafoefening van $\frac{1}{2}$ uur tepronkstelling ; ontfer anderen , aan eensd' minnel veroordeelden , H. C. Prohn , heden uitgevoerd , trek eensieders recht , daar hij , bij het beklimmen van het schavot , eens verregaande brutale en onbaargemaakte , kwaadaardige houding en afschuwelijke gebaren aan den dag legde . Vooral toen dat sujet , onder het binden aan den paal , de nitrosping deed van „ door dat onregtvaardig Hof ben ik veroordeeld . ” Als staaltjes van zijne verdere onbeschaamdheid verdient het opmerking , dat hij , eenige lieden van den meer hooftafden stand ziende staan en meenende , dat zich daaronder een raadheer bevond , zich derwaarts rigtende , uitriep , dat dezelve eerlang , meer verdiend dan hij , op het schavot zoude staan , terwijl hij alverder uitriep , dat het land hem voor 20,000 bestolen en hem onverdiend van zijnen post (ontvanger der belasting) ontschoot had , gedurende den tijd dat dit sujet op het schavot heeft gestaan , heeft hij bij voortdurring allerlei uitroepen gedaan , waarmede hij hoofdzakelijk ten doel had , het Hof van Gelderland , alsmede de regterlijke ambtenaren te Nijmegen (de plaats , waar de diefstal begaan werd) bij het publiek in een ongunstig daglicht te stellen . Bij het afgaan van het schavot , had zijne wreveligheid en kwaadaardigheid nog niet opgehouden , daar hij toen uitriep : » dit is gedaan , maar met u (zich naar het Hofwendende) is het nog niet gedaan ; ik zal u nader wel vinden ; gij komt nog in mijne plaats te staan . ”

VLISSINGEN den 20 November.

Heden kwam alhier aan wal de bemanning, bestaande uit den kapitein en vijf man van het op de hoogte van Texel gezonken Ned. kofschip, genoemd *Aleita*, kapit. *F. B. Nepperus*. Deze ongelukkigen, met name de kapitein en *S. W. Wilkens*, stuurman, *S. H. van Houten*, kok, *L. J. Ketelaar*, matroos, *Jan F. Nepperus* en *Frans F. Nepperus*, beide zonen van den kapitein, hebben daarbij genoegzaam alles verloren, en zijn door kapt. *de Bette*, van het Han. kofschip *Gotfried August*, gered, met de meeste menschlievendheid behandeld en alhier aangebragt.

GRONINGEN den 23 Novamber.

Men verneemt, dat dezer dagen door de Arrondissements-Rechtbank te Assen, naar aanleiding van art. 52 der wet op de Regterlijke organisatie en het beleid der Justitie, aan den President en Procureur-Generaal van het Provinciaal Geregts-hof van Drenthe eens lijst van aanbeveling van drie kandidaten voor de opengevallene plaats van substituut griffier bij gezegde Rechtbank, ontstaan door het eervol ontslag door Z. M. aan Mr. PETRUS VAN DER VEEN verleend, is ingezonden en dat op dezelve in de orde als volgt voorkomen: Mrs. C. E. OOSTING, J. TONCKENS en E. K. J. BERTLING, alle advokaten bij opgemeld Hof.

— Wij vernemen, dat de heeren gebroeders *Moralt*, die vrijdag aanstaande alhier concert zullen geven, volgens getuigenis van eenige liefhebbers, welke dezelve hebben gehoord, virtuosos van den eersten rang op hunne instrumenten zijn, welke allezins verdienen, dat hun concert talrijk wordt bezocht; te meer vertrouwt men zulk, daar men zelden of misschien nimmer in de gelegenheid is geweest, groote virtuosos op hun instrument alhier ter stede te hooren.

Mengelwerk.

BEDENKINGEN

OVER DE ZOOGENOEMDE VRIJHEID VAN ONDERWIJS.

(Vervolg van ons vorig Nummer).

Hebben wij in de vorige Courant de vraag beantwoord, *wat zal er het gevolg van zijn, wanneer de Staat de zoogenoemde vrijheid van Onderwijs geeft*, wij willen nu eene tweede vraag toelichten,

Mag de Staat de zoogenoemde vrijheid van onderwijs weigeren?

Vrijheid is een liefelijk woord. In Nederland behoort het te huis. Alles is Nederland er aan verschuldigd. Vrijheid van drukpers is er; vrijheid van geweten en godsdienst is er; moet er dan ook geene vrijheid van onderwijs zijn? Gewis; zij moet er zijn. Maar laat ons eerst eens zien, of zij er niet is. Men zoekt wel meer zeer verre af, 't geen voor de voeten ligt: wij kennen het verhaal van iemand, die zocht naar den ezel, waar hij op zat. Dus willen wij eerst de vraag onderzoeken:

1) *Onthoudt ons de Regering de vrijheid van onderwijs!*

En dan antwoorden wij vrijmoedig, neen, de Regering heeft haar sinds lang gegeven. Er is a) *vrijheid van opleiding* voor de toekomstige onderwijzers. Ieder kan in zijn huis, in de geringste dorpschool, of waar hij maar wil, zich onder of buiten de leiding van anderen, bekwaam maken, om dezen post te bekleden. Er bestaat ééne Rijk's kweekschool voor onderwijzers in Nederland, te Haarlem; maar die daár zijn gevormd, hebben geenerlei voorregt boven alle anderen, dan in zoo verre als zij betere gelegenheid kunnen gehad hebben, om bekwame Meesters te worden. Er is b) *vrijheid van mededinging*. Of men Roomsche of Onroomsche, Hervormde of Doopsgezind is, men mag vrij naar eenen Onderwijzerspost staan; behalve, waar die post gecombineerd is met dien van Roomschen of Onroomschen Koster, waar natuurlijk, omdat de Onderwijzer en Koster is, hij in zoo verre tot eene bepaalde belijdenis moet behooren. In onze steden, b.v. hier te Groningen, hebben wij dus ook Meesters van allerlei belijdenissen. Op de Departementale school is een Hervormd Meester en Roomsche Ondermeester. Er is c) *vrijheid van onderrigt in de scholen*. Er wordt geene vaste methode, geen stelsel van godsdienst of staatkunde, geen systeem van verduistering of verlichting aan den Meester voorgeschreven. Uit den rijksschat van schoolboekjes kan hij kiezen, wat hij het beste acht; aan welke belijdenis de schrijver is toegedaan, behoeft hij niet te vragen, slechts of zijn boekje goed is. (Er is eindelijk d) *vrijheid van keuze voor de ouders*, om hunne kinderen te zenden naar deze of die school, zoo als hun het beste voorkomt; in eene Stad is natuurlijk deze keus de ruimste; doch ook op het land kunnen zij hunne kinderen naar naburige dorpen zenden. Ook kunnen zij hunnen kinderen huis-onderrigt geven of laten geven, in plaats van schoolonderrigt, naar hunne verkiezing.

Deze groote vrijheid bestaat er; slechts met de volgende beperkingen. Er wordt *a*) een *examen* afgenomen van hen, die willen onderwijzen, opdat de Regering verzekerd zij, dat zij bekwaam en geschikt zijn in het vak; waarin zij hun bestaan willen zoeken. Wierd dit nagelaten, de domste en zedelooste menschen zouden tot bederf der maatschappij scholen kunnen openen. Examina worden ook afgenomen van toekomstige Advokaten, Notarissen, Geneeskundigen, Apothekers, enz. Er wordt *b*) een *bepaald* getal van schoolmeesters toegelaten, opdat de Regering verzekerd zij, dat zij, een toereikend bestaan uit het schoolhouden kunnen vinden, er zich geheel aan kunnen wijden en geenerlei andere bron van bestaan behoeven te zoeken, 't geen hun dan ook verboden is. Wierd dit nagelaten, zij zouden winkels, tapperijen, slagerijen en allerlei andere vreemdsoortige zaken bij het schoolhouden voegen, en de jeugd ligtelijk meer verwaarloozen of bederven, dan opleiden. Om dezelfde reden bepaalt de Regering ook het aantal Procureurs, Notarissen, Regters, Predikanten en in één woord van *alle* Ambtenaren. Er wordt *c*) *toezigt* gehouden over de scholen, opdat de Regering verzekerd zij, dat er geen godsdiensthaat of ongodsdienstigheid, geene onzedelijkheid of ook gebrek aan zedelijke opleiding in de scholen gevonden worden; opdat zij wete en bevorderen, dat er goed, doelmatig, heilzaam onderwijs worde gegeven. Wierd dit nagelaten, sommige scholen zouden tot broemesten van onzedelijkheid en godsdiensthaat worden, en in vele zouden de kinderen weinig leeren. Toezigt wordt dus ook over andere zaken door de Regering uitgeoefend, over de Apotheken, de akten der Notarissen, de registers der Burgemeesters, enz. Er wordt *d*) althans hier en daar de *verplichting* aan de Ouders opgelegd, om hunne kinderen telanden onderwijs, betzij te huis, betzij in eene school, opdat de Regering regtvaardig zij jegens de kinderen, de toekomstige leden van den Staat. Want zij zorgt er voor, dat de ouders hunne kinderen niet mogen gevangen zetten of dooden, niet onterven, niet verhinderen, om een wettig huwelijk aan te gaan. Maar zal nu de Staat voor het mindere zorgen, en niet voor het meerdere? voor het ligchaam, en niet voor den geest? Wordt dit nagelaten (en het wordt nog op de meeste plaatsen), dan moet de Staat de armenhuizen en gevangnissen groot maken, om er honderden en duizenden in te ontvangen, die als welgezeten burgers en eerlijke menschen hun brood hadden kunnen verdienen, zoo de Regering haren pligt had gedaan, en hun regt op opvoeding, toen zij nog kinderen waren, ook tegen der ouderen wil had gehandhaafd. Dezelfde verplichting bestaat, om de kinderen voor de militaire dienst aan te geven, om hen (gelijk ik reeds zeide) niet te mishandelen, te onterven, in het huwelijken te belemmeren.

Er bestaat dus *vrijheid van onderwijs in Nederland*; alleen met die beperkingen, welke het leven in eene maatschappij noodwendig maakt, en die de beschaafde maatschappij tot een' zegen voor hare leden moet verstrekken. En schreeuwt men nu om *vrijheid van onderwijs*, men kon dit met even veel waarheid doen, om vele andere dingen, b. v. om *vrijheid van de uitoefening der geneeskunde*, waaronder men dan kon verstaan, dat degenen, aan welke wij ons ligchaam wilden toevertrouwen, niet behoeften geëxamineerd te zijn en de Apotheken niet onderzocht moesten worden, ten einde allerlei uitoefenaars der geneeskunde en verkoopers van artsenijen ons onbelemmerd om het leven mogten kunnen brengen, of ook om *vrijheid van regt*, waaronder men dan kon verstaan, dat men zich aan geene regthanken behoefde te storen, dat men dus zijn eigen regter

mogt zijn, gelijk in de gulden eeuwen van onze Heidenſche Voorouders:
den dief, die ons beſtal, zelf ophangen, den man, die ons beledigde, ze
dolk in 't harte ſtooten.

Nu komen wij tot de tweede vraag:

2) *Mag de Regering meerdere vrijheid van onderwijs geven, dan zij reeds?*
Vrijheid van allen voor allen is onzin. Vrij in deze beteekenis kan hij niet
zijn, die alleen op een eiland woont; zoodra hij eenen buurman heeft, is
vrijheid beperkt. In elken Staat is de vrijheid dus ook beperkt. Getuige de
algemeene wetten, van welke niet eene voor eenen eenzamen ROBINSON CRUSOE
zoude zijn. De vraag is dus niet meer, of het onderwijs in eenen Staat
vrij, zonder eenigen band, losbandig, moet zijn; is het in den Staat, dan
het in zeker opzicht aan den Staat onderworpen zijn. Maar de vraag is, in
hoe verre de Staat het onderwijs moge regelen, in hoe verre niet?

Elf eeuwen lang heeft de Staat in Nederland het onderwijs geregeld : een de 8ste tot de 16de eeuw als dienaar der R.-Katholijke Kerk ; toen als heer en ter, door middel van zijne dienares, de Gereformeerde Kerk, van de 16de 18de eeuw; eindelijk in onze eeuw zelfstandig, zoodat de regten aller K. nootschappen wel werden ontzien, maar de Staat zelf toch het onderwijs inrigt wil nu iets geheel anders hebben, dan ooit in Nederland bestond ; men wil Regering, op eenige weinig beduidende vormen na, alles, wat tot het ondertrekking heeft, aan de ingezetenen overlate, en men zegt, om aan di h te vaster klem te geven, dat de *vrjheid des gewetens* het eischt, dat de R. het geweten der onderdanen niet mag verontrusten.

Vrijheid des gewetens is zekerlijk een der kostbaarste schatten, die ons mag ontfroefd worden. Maar het oordeel er over, wat die vrijheid eisch, is niet alleen aan de onderdanen, ook aan de Regering. Indien een Christenmeende, gewetenshalve verplicht te zijn, alle Synagogen der Israëlieten in te moeten steken, — zulke Christenen zijn er in de middeleeuwen vele geweest — moet de Regering hem die vrijheid des gewetens toestaan? Indien een mensch in zijn vrije Vaderland eens toegedaan wierd aan de nog bestaande Indische sekten, welke eene godin dienen, die groot behagen heeft in menschenoffers, zou nu allerlei menschen vergeven, wurgen, verdrinken, doorsteken, zonder dat te plunderen, alleen om hunne godin eene dienst te doen, uit godsdienstige naauwgezetheid van geweten, moest de Regering hem die vrijheid van godsdienst toestaan? Dit zal niemand beweren. Maar dan blijkt het ook, dat de Regering soms iets mag weigeren, al wordt het in naam van de gewetensvrijheid geëischt, omdat zij ziet, dat men van dezen schoonen naam misbruik maakt tot ondergang van den Staat.

Wat nu de vrijheid van onderwijs betreft: onder dezen naam vraagt de bandigheid en vernietiging van de volksopvoeding (België leert het!): die Regering niet toestaan, vooreerst, dewijl zij verplicht is de teederste belangen der kinderen althans niet minder te beschermen dan de meer stoffelijke, gaarne reeds zagen; en ten tweede, dewijl zij dan zeker eenen maatregel zoude nemen tot de ondergang van den Staat, voor welks behoud zij moet zorgen.

Voorheen vond onze Staat zijne zedelijke eenheid in eene heerschende Kerk, welke vóór de 16de eeuw de R.-Katholijke was, in de 16de de Hervormde was, en er geene heerschende Kerk meer was sinds 1796, gevoelde de Regering, dat de zedelijke eenheid van het volk moest bewaren door gemeenschappelijke beschikking, die wel niet R.-Katholijk of Hervormd, maar toch Christelijk behoorde te zijn. Zoodanig voerde de Regering een lager onderwijs in, op algemeen-Christelijke gronden opge- gebouwd; terwijl aan de bij ons inwonende Israelieten gelijke burgerlijke en dus ook een eigen stelsel van onderwijs werd verleend, zonder dat hun aantal getal de nationale eenheid beboefde te breken. Zoo verkregen wij een nationaal onderwijs voor alle Christenen, met eene uitzondering ten behoeve der Israelieten, voor welke godsdienstige Israelietische scholen werden opgericht, overal, waar zij in groot getal genoeg waren, om dit der moeite waardig te kunnen achten. Maar alreeds de Regering ook het onderwijs laat varen en er dus noch eene heerschende Kerk, noch een algemeen nationaal onderwijs meer bestaat, dan is er geen band meer, die de Nederlandsche volken zamenbindt. Dan wordt de Nederlanders eene naastelanderzetting van verschillende kerkgenootschappen, kunstvereenigen- gen en wetenschappelijke maatschappijen, die, dewijl zij op éénen grond wonen, ook ééne wetgeving en ééne Regering hebben; maar eene Regering, welke al de verschillende belangen niet zoekt te vereenigen. Elke kunstvereeniging en wetenschappelijke maatschappij zal dus haar bijzonder voordeel zoeken; de Staat hiertoe kan een Staat nog bestaan; maar vooral de godsdienstige belangen, zoo veel meer de hartstogten gaande maken, zullen zich heviger doen gelden. Kerkelijke twisten zullen met in eeuwen ongekende woede herleven, de Staat zich zedelijk in Kerkgenootschappen oplossen.

Wat gebeurt er nu in de lagere scholen? Wat zal dan plaats hebben? Nu de lagere scholen de eenige plaatsen van verbroedering voor het meerder deel natie. Gaat men, volwassen zünde, ieder bij voorkeur met zijne geloofsgenooten verkeer en ieder naar zijn kerkgebouw: als kind heeft men toch met kinden van andere belijdenissen omgegaan en hen in de school als menschen leeren kennen en liefhebben. Dáár heeft men de algemeene grondslagen des Christendoms allen hooren ontwikkelen, en op elk hoog feest, dat van Jezus geboorte, zijn dood, opstanding, hemelvaart, uitstorting des Geestes, gemerkt, dat alle kinderen tot ééne Kerk behooren, al zijn ze, ongelukkig genoeg, in vele Afscheidsnootschappen gescheiden. Dáár heeft men gemerkt, dat wij allen één Vader hebben en door de herinnering der voorbouders het gevoel van vaderlandschap bij allen zien opwekken. De meester, die Roomsche en Onroomsche kinderen op zijne eene school heeft, kan noch in het godsdienstige, noch in het geschiedkundige aanvoeren wat verdeelt, slechts wat zamenvoegt. Verhaalt b. v., den opstand onzer voorouders tegen Spanje, hij noemt naauwkeurig de naam van Roomsche en Onroomsche, en doet hij het, hij zegt er bij, dat de een elkander zoo vijandig waren. Hij doet dien opstand uitkomen, in zoo verre van staatkundigen aard was, en zoekt de teeders kinderharten niet te kwellen.

Maar wat zal plaats hebben, als de scholen voor de Gezindten gescheiden worden? Dan zal de Roomsche onderwijzer vooral voordragen, 't geen zijne Kerk verderen afscheidt, en in de geschiedenis des vaderlands den opstand tegen de Roomsche vorstentinnen voorstellen als een afval van het Roomsche geloof, den besidenstorm van de Roomsche uitmeten, de bloedbruiloft misschien prijzen, BALTHAZAR GERARDS een' edelen helden telaar noemen. De Onroomsche zal den Paus misschien den Antichrist genoemd men, en zeker niet zwijgen van de inquisitie, die men hier begon in te voeren en van alle gruwelen, die vele leden der Roomsche Kerk in de 16de eeuw overleefden. Onze pen weigert reeds te schrijven — en dit, dit vergif wil men niet geïngelijfd harten inenten! De twisten, die alle edelkende leden der beide partijen ken zoo gaarne vergeten, wil men hernieuwen! Niet meer *Nederland* en *Oranien* zal de leuze van allen zijn; maar *Roomsch* en *Onroomsch* wordt het wettige wachtwoord. Die partijen zullen dan hunnen strijd niet staken, al gaat het *Vaderland* daaronder te gronde; vreemde tusschenkomst zullen zij uitroepen, zoodra men noodig oordeelen, om hun kerkelijk belang te handhaven. De eendragt, die ons maakte, is verbroken. En indien het dan zwakke *Nederland*, door een' ongelukkig samenloop van omstandigheden, nog vrij blijft van in eene vreemde ingelijfd te worden, zal het zijne zelfstandigheid, misschien na meer dan een menschenleeftijd vol bitterheid en haat doorgebracht, eerst herkrachten, terug te keeren op den weg, waarvan men het nu wil afbrengen. Het door het volk op te veeden als één geheel, 't welk zijne eenheid als menschen Christenen gevoelt en waardeert.

Wat dus ook de voorstanders van deze of die *Kerkgenootschappen* mogen de plicht der *Regering*, die voor het geheele Vaderland heeft te zorgen, gewis, zulk eene vrijheid en scheiding te voorkomen.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Gepasseerd te Tonnningen, den 12 Nov., kapit. Drent, *de Eendragt*, van Amsterdam, Dantzig. — Te Rendsburg, den 13 Nov., Vlaskamp, *Engelina*, van Memel en Dantzig. — van der Wijck, *Helena Maria*, van Pillau n. Emden. — Jonker, *Zelders*, van Elbing n. Hull. — Egberts, *Catharina*, van Stettin n. Rouaan.

Binnengekomen te Amsterdam, den 18 Nov., kapit. Bakker, *Anna Catharina*, van Suriname. — den 20sten, Wijbes, *de Vriendschap*, van Dantzig. — Te Zwolle, den 21sten, Nov., Bekkering, *Catharina*, en den 14den, Dik, *de Vriendschap*, beide van Dantzig. Te Hollsloot, den 18 Nov., Hazewinkel, *Onderneming*, van Koningsbergen. — den 19den, Tekel, den 18 Nov., Klein, *Anje*, van Havana. — de Jong, *het Dorp Gaastma*, van Londen. — Westerbrink, *Alkanna Hendrika*, van Hull. — den 20sten, Greven, *de Vriend*, van Dantzig. — den 21sten, Gruppelaar, *Nijssina*, van Newcastle. Nog eenige schepen onbekend. — Te Helvoet, den 17 Nov., Hoogendijk, *Hoop*, van Lissabon. — den 19den, Dekker, *Bouwina*, van Londen. — Pulster, *Nijverheid*, van St. David's. — den 20sten, Hazewinkel, *Anje*, en Stuit, *Geerdina*, beide van Bergen. — den 21sten, Brakke, *China*, van Liverpool. — de Jonge, *Gasina Jacoba*, van Newcastle. — Albers, *de Vriend*, van Riga. — Te Terschelling, den 18 Nov., de Jonge, *Petrus Jacobus*, van Dantzig. — den 19den, Zoutman, *Geertuida Hendrika*, van Hull. — Jonker, *de Jonge*, van Petersburg. — Duit, *de Hoop*, van Dantzig. — Te Vliissingen, den 18 Nov., Klein, *St. Antonius*, van Dantzig naar Gent. — Te Havana, den 14 Nov., *de Vriend*, van Alida, van Amsterdam. — Te Hull, den 14 Nov., Kruse, *Stad Groningen*, van Rotterdam. — Te Sunderland, den 3 Nov., Post, *Grunus*, van Londen. — Te Rotterdam, den 12 Nov., Onpedijk, *Maria Theresia*, van Aberdeen. — Te Aberdeen, den 12 Nov., Lucht, *Catharina*, van Memel. — Te Bremerhaven, den 15 Nov., *Lammertus*, van Dantzig. — den 16 Nov., *de Vriend*, van Dantzig. — Op de Elve van Hamburg, den 15 Nov., *de Vriend*, van Dantzig. — Te Dordrecht, den 2 Nov., *de Vriend*, van Dantzig.

